

ikke til 2den Behandling. De Herrer see, at det bestandig gik tilbage. Den 18de Samling var temmelig kort, og man synes da aldeles at have glemte denne Sag; den var slet ikke for i samme. I Samlingen 1866—67 slap man nemt fra Sagen, thi der forelagdes da et Forslag om at udsætte Revisionen af den nævnte Lønningsslov, og dette Forslag passerede let og hurtigt igjennem Rigsdagen uden nogenfømhelst Discussion og erholdt under 1ste Marts 1867 Allerhøieste Stadfæstelse. I Samlingen 1867—68 hvilede Sagen ganske, men i Samlingen 1868—69 forelagdes den atter i Folkethinget og var til 1ste Behandling. Der blev nedsat et Udvalg, men Sagen naaede ikke til 2den Behandling. Endelig staae vi da nu ved Samlingen 1869—70, hvor Sagen først tegnede til at ville gaae hurtigt igjennem Folkethinget, men hvor der til 2den Behandling viste sig at være stillet et saa stort Antal meget omfattende Forslag, at man fandt det rigtigst at standse Behandlingen og at henvise Sagen til et Udvalg. Den vil vel forhaabentlig snart fremkomme derfra, men man har dog ikke hidtil hørt noget videre til den. De ærede Medlemmer ville af det Anførte see, hvor lang en Række Arbejder der kan følge af en eneste Revisionsbestemmelse, og hvor ufrugtbar disse Arbejder have vist sig at være i en lang Række. Og dog har jeg endnu ikke fuldstændig udtømt Virkningerne af hine Revisionsbestemmelser i Loven af 12te Januar 1858, thi dertil maa det endnu henregnes, at, eftersom det ved § 4 i Loven af 29de December 1862 om Foreningen af det kongelige naturhistoriske Museums Samlinger med Universitetets ligeartede Samlinger var blevet bestemt, at den endelige Fastsættelse af Lønningerne for Inspecteurerne ved Museet skulde foregaae, naar Loven af 12te Januar 1858 blev revideret, saa er Følgen af denne Revisions Udsættelse bleven, at Inspecteurerne ved Museet — blandt hvilke jeg skal nævne den nylig afdøde Krøyer, da hans Forhold have været saa meget under Omtale i Rigsdagen i den senere Tid — endnu ikke den Dag idag have faaet deres Lønninger fastsatte, hvor høit det Billighedskrav end har været, som de have havt

paa at faae dem ordnede. Hvad jeg her har tilladt mig at anføre, vil vistnok godtgjøre, hvor meget en Revisionsbestemmelse kan bidrage til at forøge Rigsdagens Arbejder, og at mange Revisionsbestemmelser i de enkelte Lønningsslove tilsidst ville ophobe Arbeidet i en saadan Grad, at det bliver uoverkommeligt, og at man, saa at sige, hvert Aar faaer alle Rækkerne pittede i Smeltediglen uden nogenfunde at faae støbt nogen ny istedetfor de gamle. Jeg tror derfor, at der ligger ikke liden Bægt paa, at man nu strax her indtager en fast Stilling med Hensyn til Revisionsbestemmelserne. Udvalgets Endringsforslag om dette Punkt har med Hensyn til Frugten af Rigsdagens Arbejder ganske vist en større Betydning, end det ved første Øieblik kunde synes at have.

Justitsministeren: Ja, jeg behøver neppe at bemærke for det ærede Thing, at der selvfølgelig fra Regjeringens Side ikke er Noget at indvende imod det af Udvalget stillede Endringsforslag, der for Tiden er under Forhandling, ja, at der endog selvfølgelig fra Regjeringens Side ikke kunde være Noget at indvende imod, at der i Lovforslaget aldeles Intet indeholdtes om en Revision. Det staaer jo til Regjeringen, naar den finder det fornødent, at der foretages Forandringer i de bestaaende Love, da at fremkomme med Forslag dertil, og det er altsaa klart, at en saadan Bestemmelse ikke er indsat for Regjeringens Skyld. Regjeringen kan derfor heller ikke have nogen Indvending at gjøre imod, at den bortfalder eller mildnes noget. Jeg finder imidlertid, at det dog er min Pligt paa den anden Side at henstille til Thinget, om dette Lovforslag just er det, ved hvilket Thinget vil kunne forsøge med størst Kraft at gjøre sin Anskuelse om Revisionsfristens Betimelighed eller Ubetimelighed gjældende. Jeg er nemlig under Forhandlingerne i det andet Thing flere Gange kommen til at paaberaabe mig som en Grund til, at jeg maatte modsætte mig enhver Foretagen af, hvad jeg vil kalde vilkaarlige Forandringer af de tidligere Bestemmelser, at denne Sag ikke har været undersøgt saaledes iforveien, som man i andet